

Thinget at imødefomme Regeringens Bestræbelse at lette det Tryk, der er faldet saa haardt paa en stor Deel af Sjællands Beboere.

Med Bedømmelsen af det forelagte Lovudkast maatte Udvalget søge sin fornemste Vejledning i Amtscomiteernes Forhandlinger, og var det da en Selsfølge, at Udvalget maatte henvende en fortrinlig Opmærksomhed paa det Amt, der havde lidt meest under den fjendtlige Besættelse, og hvor Mangfoldigheden af de forekommende Tilfælde, ligesom den personlige Undersøgelse og Afhøringen af de Skadelidte, der i dette Amt ofte har fundet Sted, maatte bevirke et klarere Overblik over de almindelige Erstatnings-Reglers Betydning i deres Anvendelse paa de enkelte Tilfælde. Udvalget skal derfor tillade sig først at fremstille de almindelige Regler, der ere deels bragte i Anvendelse deels foreslaaede af Veile Amts-Comitee. Denne Amts-Comitee er udgaaet fra den Anskuelse, at der bør tages tilbørligt Hensyn deels til det Billighedskrav, de af Fjenden besatte Landsdele have paa, at de derved dem tilspøiede Tab, saavidt de egne sig til Erstatning, ligeligen fordeles over alle Statens Borgere, deels til den Grens og Retfærdighedens Fordring, at Ingen skal drage Fordeel af den Staten overgaaede Ulykke, og at dennes Kræfter under en ingenlunde tilendebragt Krig paa yderste Maade bør skaanes.

Fremdeles mener Amts-Comiteen, at der bør gjøres en Grundforskjæl mellem paa den ene Side de Tab, der hidrøre fra Requisitioner af Dyrighederne, — der, skjøndt Dyrighedsmagten under Besættelsen var suspenderet som saadan, dog for Befolkningens Bepidskthed fremdeles vare den lovlige Magt og adlodes som saadan, — og som derfor kunne gøre Krav paa Erstatning, — og paa den anden Side de Tab, der ere opstaaede ved hvad Fjenden har røvet, stjaalet eller ødelagt, hvilke sidste Tab ikke egentlig kunne give de Skadelidte Krav paa Erstatning, hvorfor den Godtgjørelse, der ydes dem, er at ansee som en Gave, der ikke bør ansættes til fuld Erstatning, og hvis Størrelse bør bestemmes efter alle de foreliggende Omstændigheder.

Amtscomiteen i Veile har imidlertid ikke i alle Tilfælde i sine Indstillinger fulgt denne sin Anskuelse. Hvor den Bygning, Mark, Eng tilspøiede Skade er bleven taxeret af ud-

meldte Mænd under fuldstændigt offentligt Tilsyn, har den indstillet selve Taxationssummerne til at godtgjøres de Skadelidte, uagtet den indrømmer, at Taxationsforretningen øiensynligt er foretagen under den Forudsætning, at der skulde gives aldeles fuldstændig Erstatning, og selv bemærker, at dette fremlyser af de Priser, der ere lagte til Grund for Ansættelserne, og ikke mindre af de tilkjendte Erstatninger, der i mange Tilfælde repræsenterer den højeste Leie, der gaaer af Jord, medens Eierens Udbytte af samme kun i meget faa Tilfælde har været aldeles Intet. Men Amtscomiteen har tillige yttret, at, da der efter Comiteens Indstillinger intetsteds vil blive givet fuld Erstatning, fortjener det at komme under nøieste Overveielse, om ikke Consequensen vil medføre, at Taxationen paa Jord, Haver og Hegn nedfattes med 25 pCt. og paa Bygninger med 12½ pCt. Udvalget har derfor troet ikke at burde undlade at bringe denne Sag under Thingets Overveielse.

Med de fleste andre Indstillinger har derimod Amtscomiteen for Veile Amt gjort den ovenfor omtalte Grund-Anskuelse gjældende. For Erstatning for Skade, forarsaget ved Antændelse paa Varer og Effecter, har Comiteen fastsat som Regel, at kun ¼ af det lidte Tab bør erstattes, hvorvel denne Regel, efter Comiteens Øtringer, under samvittighedsfuldt Hensyn til alle de særegne Omstændigheder, maatte undergaae mangfoldige Modificationer (sfr. Pag. 31 og 32). — Hvad Erstatning for Tab, forarsaget ved Plyndring o. desl. angaaer, har Amts-Comiteen forment at burde inndeles Sognene i tre Classer: 1) dem, der have lidt formelig Overlast ved egentlige Plyndringer, der burde have ⅔; 2) dem, paa hvilke Krigens Tryk har hvilet haardt, navnlig ved stor og langvarig Indkvartering, der burde have ½, og 3) dem, der kun mere forbigaaende ere hjemsogte af Fjendens umiddelbare Nærhed, der burde have ⅓ af det lidte Tab, forsaavidt det ikke skjønnedes reent at kunne bortfalde, alt efter at de opgivne Krav vare blevne gennemgaaede, omhyggeligt undersøgte og berigtigede (sfr. Pag. 20 og 21). Paa et andet Sted yttres Amts-Comiteen, at den er gaaet ud fra, at de for Plyndringer, Tyveri og an-